

Meixner-féle tanítási módszer

Meixner Ildikó gyógypedagógus, pszichológus, pedagógiai szakpszichológus több évtizedes gyakorlati tapasztalattal a háta mögött alkotta meg a ma is korszerű és méltán nevét viselő Meixner-féle dyslexia-prevenációs olvasástanulási/tanítási módszert.

A dyslexiások redukációjának alapelvei, mely a módszer megértésének elsődleges kapuja:

- az aprólékosan felépített fokozatosság, amely kimondja, hogy a nyelvileg jól fejlett tanuló venni tudja az akadályokat, a nyelvileg gyengén fejlett nem vagy nehezebben. Az ő számára kisebb lépcsőfokokat, aprólékos módszertani lépéseket kell beépítenünk, hogy elérhessük vele a célt. A tankönyv szótag és szó anyaga így épül fel, meghatározott analógia szerint.
- a hármas asszociáció elve, mely szerint a betűtanításnál nem a közismert kettős asszociációt alakítjuk ki, hanem a hang akusztikus képe, és a betű vizuális képe mellett a hang beszédmotoros emlékképe is megjelenik.
- a Ranschburg-féle homogén gátlás kialakulásának megelőzése, hiszen az azonos illetve hasonló elemek gátolják a tanulás folyamatát. Ezért nagyon messze tanítja egymástól a könnyen összekeverhető, egymáshoz hasonló betűket.
- a tanítási órák felépítésénél mindig ügyelni kell arra, hogy képességfejlesztés is legyen az olvasástanítás mellett, melyeknek aránya természetesen az idő előrehaladtával egyre inkább megfordul. (egyre kevesebb a fejlesztés és egyre több az olvasás, de soha nem hagyjuk el a fejlesztést, pl.: beszédszervek mozgásának tudatosítása, szókincsfejlesztés, mondatalkotás gyakorlása, történet elmondása, téri tájékozódás, ritmuskészség stb.)
- a módszer igyekszik kizárni a merev gondolkodásmódot. Nem szabad túl gyakoroltatni, ezért a több gyakorlást sokoldalú módon kell megvalósítani, amint lehet, át kell lépni a következő fokra.

Ezen alapelvek mellett- melyek egy nagyon átgondolt, tudatosan felépített módszert eredményeznek- természetesen megfelelő tankönyvcsaládra is szükség van. Ennek részei: olvasókönyv, feladatlapok I-II. , írás munkafüzet I-II.

Az olvasástanítás során a betűket hívóképek alapján mutatjuk be. A magánhangzókat szájjállás, a mássalhangzókat hangutánzással, mesékbe ágyazva tanítja. Összeolvasása jól kidolgozott. Szótagok, szavak olvasása után mondatok és rövid szövegek is megjelennek.

Az írástanítás az olvasástanítással párhuzamosan, kissé megkésve történik, hiszen a kéztő és ujjpercek csontosodása, mely az írás elsajátítása szempontjából különösen fontos 12-13 éves korra fejeződik be. Ezért a módszer év elején a grafomotoros fejlesztést helyezi előtérbe. (krémbe, lisztbe rajzoltat, betűelemeket zsenília drótból alakítunk ki stb.) Majd később tér csak át a ceruza használatra, de természetesen szélesebb sorközt alkalmazva. Ez után jutunk el odáig, hogy a hagyományos első osztályos sorközben kell a gyermeknek tájékozódnia. Nagy jelentőséget tulajdonítunk a tollbamondásnak, mely később a helyesírás szempontjából nélkülözhetetlen.

A mindenkori első osztályos tanító nének elvégzik a Meixner Alapítvány által indított tanfolyamot, mely elmélet és gyakorlati képzésből is áll, majd vizsgával zárul, így mi is tudatosan tudjuk alkalmazni ezt a sokszínű, tevékenykedtető módszert. Mert hisszük Konfuciusz szavait: „Mondd el és elfelejtem; mutasd meg és megjegyzem; engedd, hogy csináljam és megértem.”

